

Sygn. akt VIII Gz 46/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska (spr.)

Sędziowie: SO Anna Górnik

SO Natalia Pawłowska- Grzelczak

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2018 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) -LOGISTYKA spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko J. U.

o zapłatę

na skutek zażalenia świadka M. R. (obecnie R.-U.) na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim V Wydziału Gospodarczego z dnia 12 lipca 2017 roku o ukaraniu grzywną

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSO A. Górnik SSO P. Baranowska SSO N. Pawłowska-Grzelczak

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim ukarał świadka M. R. grzywną w kwocie 1.000,00 zł za nieusprawiedliwione niestawiennictwo w miejscu zamieszkania na termin przesłuchania wyznaczony na dzień 11 lipca 2017 roku g. 10.00.

W uzasadnieniu wskazano, że Sąd wyznaczył termin przesłuchania świadka w miejscu zamieszkania na dzień 11 lipca 2017 roku, g.10.00. W wyznaczonym terminie świadek M. R. nie była obecna w miejscu zamieszkania, dlatego też należało świadka ukarać grzywną w wysokości 1.000,00 zł.

Na powyższe postanowienie świadek złożyła zażalenie.

Zaskarżonemu postanowieniu M. R. zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść postanowienia, tj. art. 139 §1 k.p.c. w zw. z art. 274 §1 k.p.c. poprzez ukaranie jej grzywną w kwocie 1.000,00 zł za nieusprawiedliwione niestawiennictwo na terminie przesłuchania w miejscu zamieszkania, pomimo braku podstaw.

M. R. wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Świadek wskazała, że nie została prawidłowo i skutecznie zawiadomiona o terminie przesłuchania. Na dzień jego wyznaczenia nie zostało świadkowi doręczone zawiadomienie o planowanym przesłuchaniu. Świadek podała, że nie miała wiedzy o terminie przesłuchania.

Pismo z dnia 20 czerwca 2017 roku zostało nadane przed otrzymaniem przez świadka zawiadomienia o wyznaczeniu terminu przesłuchania. Pismo to zawierało informację, iż w miesiącu lipcu 2017 roku świadek nie będzie przebywała w miejscu zamieszkania. Pismo nie było zatem usprawiedliwieniem nieobecności, a miało na celu usprawnienie postępowania, poinformowanie Sądu o planach wakacyjnych świadka, w związku z tym stanowiło prośbę o wyznaczenie terminu przesłuchania w sierpniu 2017 roku.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Zażalenie świadka M. R. (noszącej obecnie nazwisko R.-U.) okazało się uzasadnione i doprowadziło do uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z treścią art. 263 k.p.c. przesłuchanie osób dotkniętych chorobą lub kalectwem odbywa się w miejscu, gdzie przebywają, jeżeli nie mogą go opuścić.

Sąd Rejonowy zarządzeniem z dnia 25 maja 2017 roku wyznaczył na dzień 11 lipca 2017 roku, g. 10.00 dodatkowy termin przesłuchania świadka w miejscu jego zamieszkania (w razie niemożności przesłuchania świadka w dniu 4 lipca 2017 roku).

Wezwanie na termin przesłuchania w dniu 11 lipca 2017 roku zostało wykonane w dniu 13 czerwca 2017 roku i przesłane na adres świadka ul. (...) (...)-(...) G..

W dniu 21 czerwca 2017 roku do Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim wpłynęło pismo zatytułowane „informacja”, w którym świadek wskazała, że w lipcu nie będzie obecna w miejscu zamieszkania, zaś w przypadku chęci wezwania jej na świadka wniosła o wyznaczenie przesłuchania w sierpniu. W dniu 22 czerwca Przewodniczący wydał zarządzenie, że w razie nieobecności świadka w lipcu 2017 roku w wyznaczonych termin w miejscu zamieszkania, świadek zostanie ukarana grzywną i Sąd zarządzi jej doprowadzenie przez funkcjonariuszy Policji.

Wezwanie na termin przesłuchania w dniu 11 lipca 2018 roku zostało doręczone świadkowi w dniu 5 lipca 2017 roku w trybie art. 139 §1 k.p.c. , zaś w dniu 13 lipca 2017 roku w tym samym trybie doręczono świadkowi zarządzenie z dnia 22 czerwca 2017 roku.

W dniu 11 lipca 2017 roku M. R. nie przebywała w miejscu zamieszkania, w związku z tym nie doszło do jej przesłuchania.

Zdaniem Sądu Okręgowego nieobecność świadka w miejscu zamieszkania we wskazanym dniu nie uprawniała Sądu do nałożenia na świadka grzywny. Zdaniem Sądu, skoro świadek w czerwcu 2017 roku przesłał informację, że w lipcu 2017 roku nie będzie przebywał w miejscu zamieszkania zaś zarządzenie informujące świadka o tym, że pismo świadka nie będzie traktowane jako usprawiedliwienie zostało doręczone świadkowi pod dniu przesłuchania (tj. 13 lipca 2017 roku) świadek mógł pozostawać w uzasadnionym przekonaniu, że nieobecność w miejscu zamieszkania w lipcu 2017 roku nie będzie wiązała się z żadnymi dolegliwościami.

Zgodnie z treścią art. 274 § 1 k.p.c. za nieusprawiedliwione niestawiennictwo sąd skáže świadka na grzywnę, przy czym wezwie go powtórnie, a w razie ponownego niestawiennictwa skáže go na ponowną grzywnę i może zarządzić jego przymusowe sprowadzenie.

Z informacji z dnia 20 czerwca 2017 roku przesłanej przez świadka do Sądu nie można wysnuć wniosku, iż świadek miała wiedzę o wyznaczeniu terminu przesłuchania na 11 lipca 2017 roku. Poza tym, przy braku wiedzy świadka o nieuwzględnieniu wniosku o niewyznaczenie terminu na lipiec 2017 roku uznać należy, że nieobecność świadka w lipcu 2017 roku w miejscu zamieszkania nie może się wiązać z ujemnymi konsekwencjami, tym bardziej, że świadek wskazała termin, w którym będzie obecna w miejscu zamieszkania.

Powyższe uzasadnia potrzebę uchylecia zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 386 §4 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c..

SSO A. Górnik SSO P. Baranowska SSO N. Pawłowska-Grzelczak

(...)

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)